

[Maigaard.]

den tunge ende med, nu kan sætte nye mærker, nu kan gå videre og prøve at drive det borgerlige Danmark frem. Det er en god opgave, og vi kan altså konstatere, at så langt er vi kommet nu.

Til hr. Orla Møller — hvem jeg ganske skal afstå fra at diskutere det pastorale med, dertil rækker min indsigt ikke — vil jeg sige, at jeg har efterlyst en helhed, ganske som hr. Kaj Andresen gjorde det i 1969. Jeg har påpeget to helt præcise områder, hvor hr. Orla Møller og boligministeren blot ved at trække skuffen frem kan skabe en helhed; det drejer sig om ekspropriation til boligformål, hvor der ligger et forslag, og det drejer sig om en styrkelse af bolig- og byggefonden. Men da jeg også gerne vil opleve hr. Orla Møller fra den gode og lyse side, må jeg gå ud fra, at hr. Orla Møllers bemærkninger må betragtes som et tilsagn om, at når vi nu fra SF fremsætter disse forslag — og det skal gerne blive fuldstændig ordret de socialdemokratiske forslag fra oppositionstiden — så vil også hr. Orla Møller støtte dem.

(Kort bemærkning)

Henry Christensen: Jeg bliver nødt til at tage afstand fra hr. Maigaard, når han kommer op og angriber mig for at have sagt, at Danmarks jordlovsproblemer er i deres helhed skabt af en forventet tilslutning til fællesmarkedet. Det har dog ingen sagt eller påstået eller ment før. Det, jeg har sagt, og det, jeg mener, er, at i forbindelse med dansk tilslutning til fællesmarkedet opstår der nogle specielle jordlovsproblemer, fordi der er fri erhvervsadgang, fri etableringsadgang, og her opstår der specielt nogle problemer i forbindelse med de rekreative arealer. Det giver anledning til at søge disse problemer løst, og det er det, det drejer sig om ved denne lejlighed. Man kan så give sig til at diskutere en lang række andre ting, og det kan man passende gøre ved andre lejligheder. Men vil man diskutere andre ting, er det ikke noget nyt, når jeg siger, at der er behov for en indsats for at tilvejebringe en samlet landsplanlægning. Det har mit parti sagt igennem 10 år. Det var et hovedsynspunkt for mit parti, da vi drøftede jordlovgivningen i 1963. Det var en af de fundamentale mangler og svagheder, at man ikke

forud for 1963 fra den daværende regerings side ville medvirke til som grundlag for en tiltrængt jordlovgivning og for ikke at få forkerte jordlovsbestemmelser at tage sit udgangspunkt i en landsplanlægning. Mit parti lagde i øvrigt temmelig omfattende materiale frem som grundlag for at få lavet en landsplanlovgivning i Danmark.

(Kort bemærkning).

Maigaard: Det skal ikke nytte hr. Henry Christensen af forsøge at snakke landsplanlægning nu, hvor vi snakker ekspropriation. Det, det drejer sig om, er, at vi står over for nogle helt præcise mekanismer på jordområdet, hvor det borgerlige Danmark øjensynlig skrider nu. Jeg skal sige velkommen, og så kan vi andre gå videre til venstre.

(Kort bemærkning).

H. C. Toft: Hr. Maigaard har det med at konstatere på andres vegne, hvad andres opfattelse er. Det har for mig været en umulighed i eftermiddag at formå hr. Maigaard til at forstå, hvad det konservative folkeparti vil. Jeg undrer mig faktisk stadig væk over, om hr. Maigaard var til stede, da jeg holdt min første tale, og jeg kan da slet ikke tro, at hr. Maigaard har hørt efter. Jeg beder endnu en gang hr. Maigaard om at læse fortrykket, når det kommer; deri vil hr. Maigaard konstatere, hvilket standpunkt og synspunkt det konservative folkeparti har.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Er det aldrig gået op for hr. Maigaard, at diskussionen om ekspropriation her i det høje ting ikke har gået på, om der skulle være tilladelse til ekspropriation, eller der overhovedet ikke skulle være tilladelse til ekspropriation? Den har bestandig gået på, hvor grænserne bør være mellem en sådan adgang, hvor disse grænser skal ligge. Det, man drøfter i det forslag, der her er lagt frem, er at bygge temmelig præcis på den grænse, der er gældende i den allerede eksisterende byudviklingslovgivning. Det, hr. Maigaard gerne vil, er at prøve, om han derudaf kan slutte, at så gælder det en tilslutning til nogle helt andre grænser. Det kan hr. Maigaard ikke slutte noget som helst om.